

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๑/๒๕๕๑

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง โต้แย้งการบังคับคดีตามคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๔๕/๒๕๓๑ และที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ ว่า
ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ (ศาลจังหวัดนนทบุรี)

ความเป็นมาหรือคำกล่าวหา

ปลัดกระทรวงยุติธรรม ได้ส่งเรื่องศาลจังหวัดนนทบุรีขอให้ส่งสำนวนคดีให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ดังมีความเห็นมาสรุปได้ดังนี้

ศาลจังหวัดนนทบุรีได้ขอให้กระทรวงยุติธรรมจัดส่งสำเนาคำร้องของ นางศิริพร พรสุทธิชัยพงษ์
จำเลยในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๐๔๔/๒๕๒๖ ได้โต้แย้งบทบัญญัติที่ศาลใช้บังคับคดี ตามคำพิพากษา
ศาลฎีกาที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ ว่าขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ

ความเป็นมาของคดีเริ่มจาก นางศิริพร พรสุทธิชัยพงษ์ (ผู้ร้อง) กับพวกรวม ๘ คน
ได้ถูก นายยัง บรมทองชุ่ม กับพวก ๒ คน ฟ้องคดีแพ่งต่อศาลจังหวัดนนทบุรี ขอให้โอนกรรมสิทธิ์
ที่ดิน (ที่นา) ตามคดีหมายเลขดำที่ ๖๕๓/๒๕๒๕ ศาลจังหวัดนนทบุรีพิพากษายกฟ้องเพราะเป็น
การฟ้องที่เคลือบคลุมตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๔๔/๒๕๒๖

โจทก์ (นายยัง บรมทองชุ่ม กับพวก) อุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๕๐/๒๕๒๗ และ
ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๕๕/๒๕๒๘

โจทก์ฎีกา และศาลฎีกาเห็นว่า คำฟ้องของโจทก์ไม่เคลือบคลุม จึงพิพากษายกคำพิพากษา
ของศาลชั้นต้น และให้ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาใหม่ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๔๕/๒๕๓๑

ศาลจังหวัดนนทบุรี (ศาลชั้นต้น) พิพากษาใหม่และมีคำพิพากษาให้จำเลยทั้ง ๘ โอนขาย
ที่ดินให้โจทก์ทั้ง ๒ ถ้าจำเลยไม่โอนให้ ให้ถือเอาคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาของจำเลย

จำเลยอุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ ๔๒๔๕/๒๕๓๑ และศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คดีหมายเลขแดง
ที่ ๒๑๔๐/๒๕๓๔

จำเลยฎีกา และศาลฎีกาพิพากษายืน คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖

จำเลย (ผู้ร้อง) นางศิริพร พรสุทธิชัยพงษ์ ได้ยื่นคำร้องโต้แย้งต่อศาลจังหวัดนนทบุรี ขอให้
ศาลรอกการบังคับคดีไว้ก่อน เพื่อส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ตามมาตรา ๒๖๔ โดยมีคำกล่าวหาว่า

คำพิพากษาของศาลฎีกาที่ ๒๔๕/๒๕๓๑ และที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ ใช้บังคับกับจำเลยหรือผู้ร้องไม่ได้ เพราะเป็นการพิพากษาคดีที่ไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๑ วรรคสอง ซึ่งขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓

ศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องนี้ไว้พิจารณา เพราะเป็นกรณีที่ศาลเป็นผู้ส่งเรื่องผ่านกระทรวงยุติธรรมมาอย่างเป็นทางการ สำหรับประเด็นปัญหาเป็นการโต้แย้งคำพิพากษาศาลฎีกา ๒ ฉบับดังกล่าวว่าศาลดำเนินการพิพากษาไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กล่าวคือ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๔๕/๒๕๓๑ และที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ ผู้พิพากษาลงลายมือชื่อไม่ครบถ้วนถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๑ วรรคสอง จึงใช้บังคับกับจำเลย (ผู้ร้อง) ไม่ได้

เนื่องจากผู้ร้องร้องว่า ผู้พิพากษาศาลฎีกาดำเนินการพิพากษาคดีที่ ๒๔๕/๒๕๓๑ และที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ ไม่ถูกต้องเพราะผู้พิพากษาลงลายมือชื่อไม่ครบถ้วนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๑ วรรคสอง และเป็นการขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การร้องของผู้ร้องเป็นเรื่องของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้พิพากษาศาลฎีกา มิได้เป็นกรณีที่ศาลจะนำกฎหมายซึ่งขัดกับรัฐธรรมนูญมาใช้บังคับคดี ตามมาตรา ๒๖๔ แต่ประการใด จึงยกคำร้อง

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ